

Χειροτονία Ἱερομονάχου

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, 21.4.2008 ἐκ.ήμ., μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἀναστάσιμης χαρᾶς καὶ θαυμάσιας πνευματικῆς εἰρήνης, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Ἱεροδιάκονο Κάλλιστο Ἀγιοκυπριανίτη, στὴν Ἱερὰ Μητροπολιτικὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Στὴν Θεία Λειτουργία συμμετεῖχαν ἐπίσης ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Ἱερομόναχοι καὶ Ἱεροδιάκονοι τῆς Μονῆς, παρέστη δὲ μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν, οἱ ὅποιοι ἀνεφώνησε τὸ «ἄξιος»!

Ὁ νέος Ἱερομόναχος π. Κάλλιστος, κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνος Νταλαγεῶργος, γεννήθηκε τὸ ἔτος 1970 στὸ Δοκίμι Ἀγρινίου, ὅπου καὶ μεγάλωσε ἀσχολούμενος μὲ ἀγροτικὲς καὶ οἰκοδομικὲς ἐργασίες. Συνεδέθη πρὸ ἐτῶν μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου μας τῶν Ἁγίων Πάντων Ἀγρινίου, διετέλεσε πνευματικὸ τέκνο τοῦ ὑπευθύνου Αὐτοῦ Ἀρχιμ. π. Ἀθανασίου Ἀγιοκυπριανίτου καὶ ἀφιερώθηκε στὴν Μοναχικὴ ζωὴ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς τὸν Ἰούλιο τοῦ 2005.

Ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὸς καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2006, στὴν δὲ Ἀγρυπνία τῆς Ἑορτῆς

τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, πρὸ μηνὸς περίπου, ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχός.

Ὁ Ἱερομόναχος π. Κάλλιστος διακρίνεται γιὰ τὸν ζῆλο, τὴν ὑπακοὴ καὶ τὴν ἐργατικότητά του καὶ θὰ ὑπηρετήσῃ, σὺν Θεῷ, στὶς ἐφημεριακὰς ἀνάγκες τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας του.

• **Κατὰ** τὴν ὥρα τοῦ **Κοινωνικοῦ**, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης ὠμίλησε ἐπὶ τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς καὶ τῆς ἀγομένης Ἑορτῆς τῆς Ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ, μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν ἀπηύθυνε ἓνα σύντομο **Παραινετικὸ Λόγο** στὸν π. Κάλλιστο καὶ τὸν παρώτρυνε νὰ μὴ λησμονῆ ὡσάκις λειτουργεῖ δύο μεγάλες ἀλήθειες: **πρῶτον**, ὅτι «συλλειτουργός» του εἶναι ἡ Θεοτόκος (βάσει καὶ προγενεστερᾶς σχετικῆς Ὁμιλίας του), καὶ **δεύτερον**, ὅτι -ἂν καὶ ἡ Ἱερωσύνη, τὴν ὁποία θὰ διακονήσῃ, δὲν θὰ ἔχῃ πρὸς τὸ παρὸν ποιμαντικὸ χαρακτῆρα- ἐν τούτοις, θὰ λειτουργῇ **ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου**· θὰ ἐκζητῆ κάθε φορά, ὡς «μεσίτης», τὸ **Ἔλεος τοῦ Θεοῦ**, θὰ ρίπτῃ τὴν ὑπαρξί του, διὰ τῆς Θεοτόκου, στὴν συμπαντικὴ ἀγκάλῃ τῆς **Θείας Εὐσπλαχνίας** καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ μετοχετεύῃ Αὐτὴν στὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ· νὰ μὴν πιστεύῃ ἢ ἐλπίζῃ στὰ ὅποιαδήποτε «ἔργα» του, ἀλλὰ μόνο στὸ **Μέγα Ἔλεος τῆς ἀπέριου Εὐσπλαχνίας τοῦ Φιλανθρώπου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν**.

